

Povídá se

Pavel Horňák

Půjdem od muzea dolů k Můstku,
máš - li čas ,
já tu štreku šel už nejmín stokrát sám,
půjdem Václavákem dolů, a pak zpátky zas,
spousta věcí dá se vidět pouze tam

Právě tudy život letí temptem závratným,
chvíle sou , a na tam podíl mám i já
jenže dneska půjdem pořád zvolna, já a ty,
líp tak budem slyšet co se povídá

Co se povídá ...!

R: Povídá se,
že život je boj,
povídá se,
co děláš, ahoj,
povídá se,
a řečí jsou zásoby

Povídá se,
to je na beton,
povídá se ,
že dnešek je zlom,
povídá se,
a všechno je jak má být

Půjdem od muzea dolů k Můstku,
náměstím,
přímo v centru světa rozum můžem brát,
já si hlavu někdy totiž hloupě lámu s tím,
Máme-li si ještě o čem povídat..

o cem povídat...

R:

Povídá se,
to je na beton,
povídá se,
že dnešek je zlom,
povídá se,
a všechno je jak má být

R:

Povídá se,
že tamta je v tom,
povídá se ,
že dnešek je zlom,
povídá se,
a všechno je jak má být

R: